

طرح بیمه های اجتماعی قالبیافان، بافندگان فرش و شاغلان صنایع دستی شناسه دار (کد دار) (اعاده شده از شورای نگهبان)

ماده ۱- از تاریخ ابلاغ این قانون، استادکاران و کارگران قالی و فرش دستباف بدون کارفرما و با کارفرما، شاغل در کارگاههای خانگی تکباف قالی و فرش و یا تحت پوشش تعاونیهای قالی و فرش و مجتمعهای کوچک و بزرگ مربوطه و همچنین شاغلان صنایع دستی خانگی و غیر آن در گروههای مصوب شناسه دار (کددار) صنایع دستی ایران که به صورت تمام وقت به مشاغل یادشده اشتغال دارند، تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی قرار می گیرند. بیست درصد (۲۰٪) سهم دولت و هفت درصد (۷٪) سهم بیمه شده خواهد بود. در صورت وجود کارفرما، با پرداخت سه درصد (۳٪) سهم کارفرما بیمه یادشده شامل بیمه بیکاری نیز خواهد بود.

تبصره ۱- تابلویافان طرح پوستر، رنگرزان، پرداخت زنان دستی، چله کشان دستی ماهر و رفوگران ماهر و سایر شاغلان صنایع وابسته به تولید فرش و قالی مشمول این قانون می باشند.

تبصره ۲- کارگاههای خانگی موضوع این قانون، از کارگاههای موضوع ماده (۴) قانون کار محسوب می شوند.

تبصره ۳- کارگاههای خانگی مذکور از تبصره ماده (۹۸) قانون کار استثناء می شوند. اجازه کتبی قبلی مالک یا مستأجری که کارگاه را در محل استیجاری اداره می کند برای ورود بازرسان کافی است.

تبصره ۴- شاغلین خانگی و یا پاره وقت موضوع این قانون می توانند از مزایا و تسهیلات مزبور بهره مند گردند.

تبصره ۵- سازمان آموزش فنی و حرفه ای مکلف است مهارت فنی متقاضیان مشمول موضوع این قانون را بررسی نموده و کارت مهارت فنی صادر نماید. سازمان می تواند نسبت به آموزش متقاضیان مذکور اقدام کند.

ماده ۲- صدور پروانه تولید برای کارگاههای خانگی که در مدت یک سال حداقل پنج و حداکثر بیست مترمربع در رج پنجاه و یا معادل آن در درشت باف و ریز باف توسط یک استادکار در شغل دائم و کارگر ساده و یا اعضاء خانواده اش بافته شود، بدون اخذ مجوز از شهرداری و اداره امور اقتصادی و دارایی و با رعایت سایر ضوابط بلامانع است.

ماده ۳- دولت مکلف است سهم موضوع تبصره (۱) ماده (۲۸) قانون تأمین اجتماعی را همه ساله در بودجه های سنواتی منظور و به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت نماید.

ماده ۴- مواد و اجزاء قوانین و مقررات دیگر که با این قانون مغایرت دارد، لغو می شود.

ماده (۱) و تبصره های (۱) و (۴) آن از این جهت که موجب افزایش هزینه عمومی می گردد و طریق جبران آن معین نشده است، مغایر اصل ۷۵ قانون اساسی شناخته شد و ماده (۳) رافع اشکال آن نمی باشد.

ماده (۳) به شرح ذیل اصلاح می شود:
 ماده ۳- دولت مکلف است برابر بند (۳۴) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور هزینه های ناشی از اجراء این قانون را تأمین و در سالهای آتی نیز سهم موضوع تبصره (۱) ماده (۲۸) قانون تأمین اجتماعی را در بودجه های سنواتی منظور و به سازمان تأمین اجتماعی پرداخت نماید.

علی رغم اصلاح بعمل آمده اشکال سابق کماکان بقوت خود باقی است.

ماده (۳) به شرح زیر اصلاح می شود:
 ماده ۳- هزینه اجراء این قانون در سال ۱۳۸۸ از محل اعتبار برنامه ۳۰۴۴۱ مذکور در بند (۳۴) ماده واحده قانون بودجه سال ۱۳۸۸ کل کشور تأمین می شود و در سالهای بعد، در صورت تأمین اعتبار قابل اجراء خواهد بود.